

τοῦ Θεοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον οἰκονομίαν, καὶ περιτέμνων τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ τὸ προσειλημμένον, ἐκ τῆς ἀχράντου καὶ ἀγίας πανενδόξου Παρθένου καὶ κατὰ ἀλήθειαν Θεοτόκου, σῶμα λογικὸν ἐμψυχωμένον.

PG
91, 521

Epistola XIII. [...] Μοναδικὴ γὰρ τοῦ Χριστοῦ ἡ ὑπόστασις, ὡς ὅλον, μηδενὶ λόγῳ κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴν αὐτῆς ιδιότητα τοῖς ἄκροις ἐπιμεριζομένη, καθ' ἣν αὐτῶν ἀφορίζεται. Ἄκρα δὲ νῦν λέγω, τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, ἐξ οὗ πρὸ τῶν αἰώνων ὁ Χριστὸς γεγέννηται θεϊκῶς· καὶ τὴν ἀγίαν πανένδοξον Παρθένον καὶ Μητέρα, ἐξ ἧς ὁ αὐτὸς ἀνθρωπίνως γεγέννηται δι' ἡμᾶς, τῇ πρὸς ἄμφω τὰ ἄκρα τῶν ιδίων μερῶν οἰκειότητι, φυλάττουσα τὴν κατ' οὐσίαν ἀμειώτως ταυτότητα· οἷς μέρεσι τὸν τῆς διαφορᾶς ὁ Χριστὸς ἐπιδεχόμενος λόγον, τῆς οἰκείας οὐκ ἐξίσταται μοναδικῆς ὑποστάσεως.

1774

ANASTASIUS Apocrisiarius († 666)

ACTA S. MAXIMI CONFESSORIS

PG
90, 156

XVIII. [...] Μαξ. Δέσποτα, ἐπὶ ἄν ἔδοξε τοῦτο γενέσθαι, ἔκθασις γένηται τῶν δοξάντων· καὶ ὅπου βούλεσθε, ἀκολουθῶ ὑμῖν. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀνέστησαν

1775

dispensationem negat, et a Verbo ac Deo, quod ex intemerata sanctaque gloriosa Virgine ac vere Dei Genitrice assumptum est corpus, ratione utens atque anima praeditum, amputat.

PG
91, 522

Epistola XIII. [...] Est enim singularis unaque Christi persona, ut totum, nulla ratione penes eam proprietatem, quae eius velut nota propria est ac character, cum extremis divisa, a quibus illa secernitur (extrema vero nunc dico, Deum et Patrem, ex quo ante saecula Christus divinitus natus est, et sanctam gloriosissimam Virginem ac Matrem, ea qua idem propter nos humano itidem partu natus est) partium suarum cum ambobus extremis necessitudine, substantialem indiminate identitatem servans: quibus partibus, cum Christus distinctionem admittat, a sua nihil singulari persona excedit.

1774

PG
90, 155

XVIII. [...] Max. Domine, quandoque placuit ut hoc fieret, quae sic visa sunt, exitu compleantur, sequorque quocumque iusseritis. Atque his dictis, surrexerunt omnes cum gaudio et lacrymis,

1775

● PG 90, 397, 400.

■ PG 90, 205, 208, 209, 212, 213, 216, 217, 218, 220, 221, 797, 820, 912, 1181.

● PG 91, 28, 73, 116, 117, 212, 232, 424, 509, 525, 537, 544, 553, 556, 573,

592.

■ PG 91, 1325, 1473, 1476.

● ANASTASIUS Monachus († 662): *Epistola*: PG 90, 133, 134, 135.

● PG 90, 129, 164, 175, 190.

πάντες μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων· καὶ ἔβαλον μετάνοιαν, καὶ εὐχὴ ἐγένετο· καὶ ἕκαστος αὐτῶν τὰ ἅγια Εὐαγγέλια, καὶ τὸν τίμιον σταυρόν, καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν, τῆς αὐτὸν τεκούσης παναγίας Θεοτόκου ἡσπάσαντο, τεθεικότες καὶ τὰς ἰδίας χεῖρας ἐπὶ βεβαιώσει τῶν λαληθέντων.

1776

XXXI. Καὶ ἔμειναν ἐκεῖ δύο ἡμέρας, ἕως οὗ ἀπῆλθεν εἰς τὸ φοσσάτον ὁ εἷς τῶν στρατιωτῶν, καὶ εἶπεν ὅλῳ τῷ στρατῷ, ὅτι ὁ μοναχὸς ὁ βλασφημῶν τὴν Θεοτόκον ὧδε ἔρχεται, ἵνα κινήσωσι τὸν στρατὸν κατὰ τοῦ ῥηθέντος ἀδελφοῦ Μαξίμου, ὡς βλασφημοῦντος τὴν Θεοτόκον. Καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐπανελθὼν ὁ στρατιώτης, ἔλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ φοσσάτῳ, καὶ κατανυγεῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ στρατηγός, ἤγγουν ὁ τοποτηρητὴς τοῦ στρατηγοῦ, ἐπεμψεν ἐγγὺς αὐτοῦ τοὺς προβεδικότας τῶν βάνδων· πρεσβυτέρους τε καὶ διακόνους, καὶ τοὺς εὐλαβεῖς σιγνοφύλακας. Οὗς ἰδὼν παραγενομένους ὁ ῥηθεὶς ἀδελφὸς Μαξίμος, ἐγερθεὶς ἔβαλε μετάνοιαν· καὶ ἀντέβαλον κἀκεῖνοι, καὶ ἐκάθισαν, κελεύσαντες καὶ αὐτῷ καθίσαι. Καὶ τις πάνυ γέρων τίμιος εἶπε πρὸς αὐτὸν μετὰ πολλῆς τῆς εὐλαβείας· Πάτερ, ἐπειδὴ ἐσκανδάλισαν ἡμᾶς τινες εἰς τὴν σὴν ἁγιοσύνην, ὡς οὐ λέγεις Θεοτόκον τὴν Δέσποιναν ἡμῶν τὴν παναγίαν Παρθένον, ὀρκίζω σε κατὰ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἑωποιοῦ Τριάδος, εἰπεῖν ἡμῖν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἀποτρίψασθαι τῶν καρδιῶν ἡμῶν τοῦτο τὸ

PG
90, 168

positisque genibus, ad orationem se prostraverunt; singulique sancta Evangelia et pretiosam crucem atque imaginem Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi, sanctissimaeque Dominae nostrae, quae illum peperit, Dei Genitricis osculo consalutavere, appositis etiam propriis manibus, ad eorum quae dicta essent firmandam fidem.

1776

XXXI. Manseruntque ibi duos dies, quousque unus militum profectus ad castra, in omnem exercitum rumorem sparsit, adesse monachum atque venire, qui sanctam Dei Genitricem blasphemaret; quo scilicet verbis illis ac rumore universum exercitum adversus iam dictum abbatem Maximum, quasi blasphemantem sanctam Dei Genitricem, commoverent. Postque duos dies reversus miles, eum ad castra tulit; compunctusque Dei numine praetor (sive praetoris legatus) misit qui illum propius adirent ac convenirent provectae militiae viros ac centuriones, presbyterosque et diaconos, ac reverendos signorum custodes. Hos ut adesse dictus iam abbas Maximus vidit, surgens, pronusque in terram atque genibus positus, salutavit. Salutarunt et ipsi vicissim procumbentes, sederuntque, iubentes ut et ipse sederet. Tum quidam valde senex vir venerabilis, reverenter admodum ac modeste ad eum infit: «Pater, quandoquidem nos quidam scandalizaverunt, atque id labis sanctitati tuae asperserunt, quasi neges sanctissimam Virginem Dominam nostram Dei Genitricem

PG
90, 167

σκάνδαλον, ἵνα μὴ βλαπτώμεθα ἀδίκως σκανδαλιζόμενοι. Καὶ βαλὼν μετάνοιαν, ἀνέστη, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ δακρύων εἶπεν· Ὁ μὴ λέγων τὴν Δέσποιναν ἡμῶν τὴν πανύμνητον καὶ παναγίαν ἄχραντον, καὶ πάσῃ τῇ φύσει τῇ νοερᾷ σεπτὴν, φυσικὴν ἀληθῶς μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ἔστω ἀνάθεμα καὶ κατάθεμα ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆς ὁμοουσίου καὶ προσκυνητῆς Τριάδος, καὶ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως· καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ἁγίων * ἀποστόλων καὶ προφητῶν, καὶ τοῦ ἀπείρου δήμου τῶν μαρτύρων· καὶ παντὸς πνεύματος ἐν δικαιοσύνῃ τετελειωμένου, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπείρους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

GEORGIUS Pisida (saec. VII)

BELLUM AVARICUM

PG
92, 1264

Τῶν ζωγράφων τις εἰ θέλει τὰ τῆς μάχης
Τρόπαια δεῖξαι, τὴν Τεκοῦσαν ἀσπύρως
Μόνην προτάξοι, καὶ γράφει τὴν εἰκόνα.
Ἄει γὰρ οἶδε τὴν φύσιν νικᾶν μόνη,
Τόκῳ τὸ πρῶτον καὶ μάχῃ τὸ δεύτερον·
Ἔδει γὰρ αὐτὴν, ὥσπερ ἀσπύρως τότε,
Οὔτως ἀόπλως νῦν τεκεῖν σωτηρίαν,

1777

*170

esse, adiuro te per sanctam et consubstantiallem et vivificam Trinitatem, ut dicas nobis an ita res habeat, atque scandalum hoc a cordibus nostris abstergas, ne iniuste scandalizati, damni aliquid referamus». Prostratusque in genua, surrexit, extensisque in coelum manibus cum lacrymis, dixit: «Qui non dicit Dominam nostram omni laude prosequendam, sanctissimamque intemeratam, atque omni naturae intelligenti venerabilem, vere natura Dei Matrem exstitisse, eius qui fecit coelum et terram et mare, et omnia quae in eis sunt, sit * anathema et catathema a Patre et Filio et Spiritu sancto, consubstantiali et adoranda Trinitate, et ab omni coelesti Virtute; ab omni quoque choro sanctorum apostolorum et prophetarum infinitaque plebe martyrum; necnon abs Spiritu omni in iustitia consummato, nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen».

PG
92, 1263

Pictor si quis velit belli tropaea ponere ob oculos, Virginem matrem solam ponat, eius pingens imaginem: nam ipsa sola novit semper vincere naturam partu primum et deinde bello. Aequum enim erat ut, sicut prius sine semine, ita nunc sine armis pareret salutem;

1777